

om yderligere Bidrag i ubestemt Omfang af Statskassen, medens allerede Byggegrunden formentlig kan anslaaes til en Verdi af over 200,000 Kr. Lige saa lidt kan man billige det i øvrigt meget uklart antydede Eiendomsfællesskab mellem Staten og Udstillingsfonden. Vil man vente saa stort et Tilskud af Staten, som Byggegrunden repræsenterer, et Spørgsmaal, hvorefter nærværende Udvalg paa dette Standpunkt af Forhandlingerne ikke skal udtale sig" — der er altsaa hverken fremsat nogen velvillig eller uvillig Udtalelse derom — „maa en af de naturlige Betingelser være, at Udstillingsfonden stilles ubetinget til Akademiet Maadighed." Dette finder imidlertid ikke Sted, Betingelsen er altsaa ikke opfyldt. Det Gæste, der er sandt, er, at der fra Thingets Side vises Velvillie lige overfor dette Formaal, at Thinget virkelig ønsker Akademiet uvidet, at Kunstnerne kunne faae Leilighed til der at gjøre de Studier, som de trænge til, at der maa blive tilstrækkelig Plads dertil, og at de Skulptursamlinger, der omtales, maa blive Gjenstand for en anden Behandling, end de hidtil have fundet. Dette er Altsammen ganske sandt, men der indholdes ikke i de tidligere Forhandlinger det Allerfjærreste, som antyder, at Thinget paa nogen Maade vilde gaa ind paa, hvad der fra Regjeringens Side ønskes, tværtimod, Forhandlingerne indeholde Ord for Ord det tydeligste Bevis paa, at Rigsdagen ikke har villet gaa den Vej, Regjeringen vilde gaa. Dermed er det naturligvis ikke sagt, at Rigsdagen ikke i Fremtiden vilde gaa den, — det veed jeg ikke om den vil —, men jeg kan ikke se, at der i disse Forhandlinger skulde være noget for os Generende; tværtimod, de ere væsentlig en Støtte for os. Den høitærede Minister indrømmede dernæst, at Pladsen var lovlig stor, og denne Indrømmelse hørte jeg med Aerkjendelse. Den høitærede Minister sagde rigtig nok, at Kunstnerne ikke vare paa nogen grøn Øen her i Landet, og at det var en Hjælp for ældre Kunstnere at have denne Plads. Sa, jeg tror oprigtig talt ikke, at det er de ældre Kunstnere, der ere bleve gagerede Kunstnere ved Akademiet, der trænge saa meget til denne Støtte, som fattige Kunstnere ganske vist have Krav paa, men det er de yngre Ræster, der arbejde med Savn. De, der først ere bleve Embedsmænd, have det som alle Embedsmænd, — jeg vil ikke sige: brillant, men de have en ret god Tilværelse og behøve ikke at hjælpes med betydelig store Boliger, navnlig naar disse ere saa store, at Bedkommende ikke selv kunne beho dem, men

maa leie dem ud. Den høitærede Minister indrømmede, at der nok kunde staves Plads ogsaa til en Kvindestole, men hvorfor er den da ikke stiftet tilveie? Kvindestolen er bleven negtet, der er stet Omfordeling af Akademiets Lokaler, der er, som tidligere af mig oplyst, blevet leiet Lokaler ud, men Kvindestolen er blevet negtet fra Akademiet Side. Nu sagde den høitærede Minister, at naar man faae Tegningerne noget nærmere, saa vilde man se, at der blev Plads for en Kvindestole. Jeg har ikke set disse Tegninger, jeg tror ikke, at de findes her paa Pladserne, jeg har kun set Tegninger til den polytekniske Skole; men det er forøvrigt ingen Garanti, at der i Tegningerne er assat et Bærelse, hvor der staa: Kvindestole, deraf følger ikke, at der blev en saadan. Det maa søges enten i Lovforslaget eller i Motiverne, men i disse nævnes der af de Ting, som ville opnaas, tre saadanne, og dernæst siges der, at der desuden kan blive „Mulighed" for en Kvindestole. Jeg siger nu, at de Herrer, der stemme for dette Forslag af Hensyn til Kvindestolen, hellere bør lade det være, thi naar der ikke er mere end en Mulighed for Kvindestolen, og efter at vi kjende den Kjerlighed, der hos Akademiets Professorer findes overfor Kvindestolen, er der meget lidt Saab om, at vi ville faae den. Akademiet Professorer foretrække ubetinget at leie Leilighederne ud i Stedet for at holde Kvindestole, og Akademiet Direktion sætter større Pris paa at have store Stuer og en god Leilighed end paa at holde Kvindestole. Dette er Ting, som ere konstaterede, det kan ikke negtes; men naar de saa ikke ligefrem tvinges til at asse Noget af deres Leilighed eller sørge for, at en Kvindestole kan komme i Stand, naar der i Motiverne kun antydes en Mulighed af en saadan og ikke videre, saa tror jeg rigtignok, at der er meget svag Udsigt til at faae en Kvindestole. Da den høitærede Minister imidlertid nu har erkjendt, at der selv nu er Plads til en Kvindestole, saa er der stet ikke det Ringeste til Ginder for, at den høitærede Minister benytter sin Magt til at tvinge Akademiet Professorer til nu at overlade en Del af de Bærelser, som de leie ud, til en Kvindestole; det kunde meget godt ske, selv om dette Lovforslag ikke gaar igjennem, der er Intet spildt derved. Lovforslagets Forkastelse hindrer i ingen Henseende Oprettelsen af en Kvindestole, efter at den høitærede Minister udtrykkelig selv har indrømmet, at der er god Plads til en saadan, og at Grunden, hvorfor den ikke er oprettet, altsaa netop er den, at Akademiet Professorer fore-